

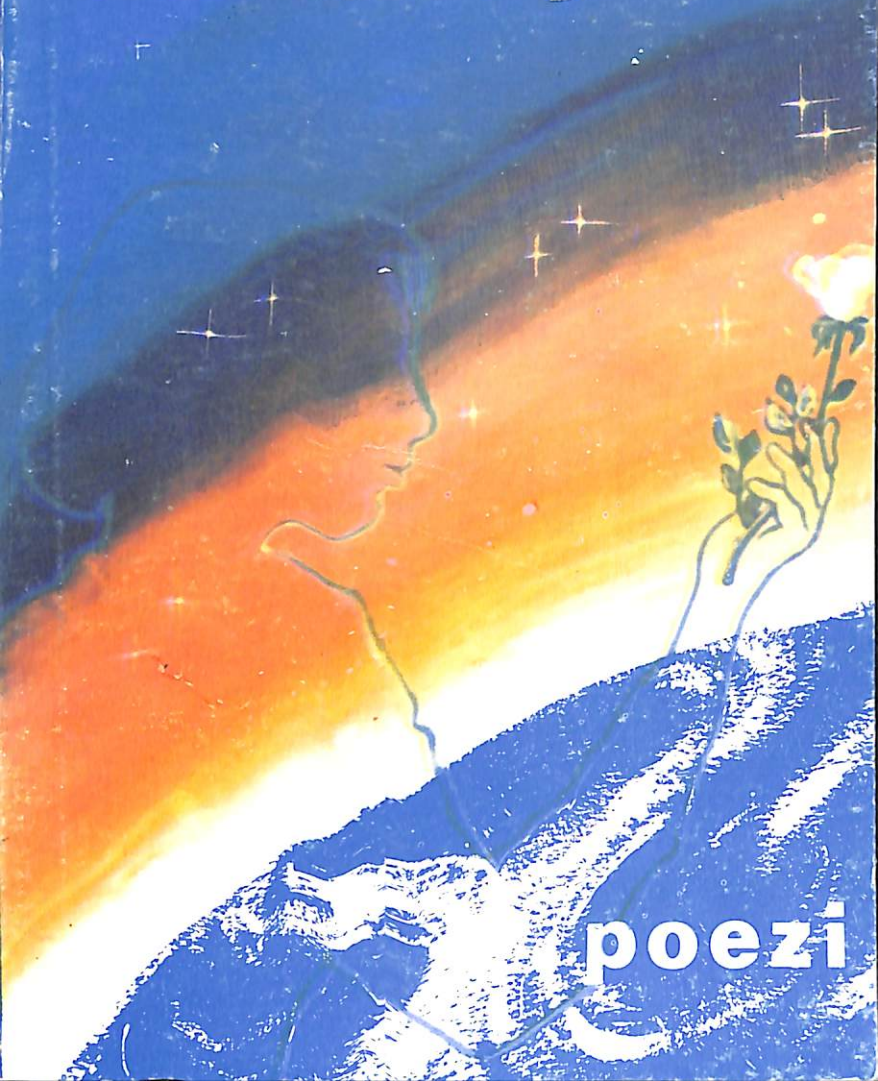
BIBLIOTEKA

811-1

H87

HASAN HUTA

Zërat e jetës

poezi

8JH-1
H97

Hasan Huta

Redaktor
PREG NOGAJ

Zërat
e jetës

46159
55194

POEZI

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

01011 01011

Redaktor

PREÇ ZOGAJ

Piktor

KOSTAQ ZHONGA

Recensues

Bardhyl Londo

Xhezair Abazi

REDAKTOR: PREÇ ZOGAJ
PIKTOR: KOSTAQ ZHONGA
RECENSUES: BARDHYL LONDO, XHEZAIR ABAZI

VALET SHKOJNË TUTJE

Valë të pafundme njerëzore
shkojnë tutje,
shkojnë tutje dhe lart
sikur shkojnë drejt pllajash.

Eci edhe unë bashkë me ta
nëpër këtë rrugë të gjerë, të thjeshtë,
nën ritmin-marsh të kohës sonë
duke çarë me balle shiun diellor.

Gurët anash dhe lulet,
dhe peizazhi i përjetshëm i tokës
na e bëjnë me dorë
të ndezur nga një gaz i brendshëm njerëzor.

Kurse akoma më tutje, më tutje, presin
madhërisht në heshtje
kohërat dhe hapësirat dhe njerëzit e rinj
të hyjnë në histori.

NE BREG TE DETIT

Ç'gaz madhështor i pacak,
ç'reflekse jete dhe ëndrrash kumbojnë këtu!

Përrenj dhe oshëtima malore buçasin në
mua.

Si një ortek i virgjër, i zgjuar jam,
i sapodalë nga shpërgënjtë e gurtë të
vendlindjes
dhe i shkrirë vrullshëm me hapësirën.

S'di pse ndiej dëshirë të loz dhe të qesh si
fëmijë
me detin, qiellin,
me këtë materie të butë, naive;
të ndihem i qenë në ta,
të kalëroj, ta bëj të pëlleshëm këtë xhungël
elementesh fluoreshente
që harbojnë në madhësinë e tyre shterpe.

Që nga shpellat e largëta të horizonteve
ngrihen dhe rendin drejt bregut radhët e
dallgëve,

dhe mua më perceptohet si e gjallë
rendja e pambarim e brezave njerëzore
drejt horizonteve të reja të jetës,
drejt zotërimit të botës,
drejt zotërimit të vetes.

Asgjë s'do të mundë ta ndalë rendjen time
drejt lumturisë.
askush s'do të mundë t'i djegë lulet që po
mbjell mbi kopshtet e varura të gjithësisë,
prandaj i gëzohem vetes dhe natyrës në këtë
breg deti
dhe shkarravis mbi rërë, kot, për trill, për
qejf.

FJALËT DHE GURËT

Fjalë dhe gurë,
fjalë dhe gurë.

Ç'materiale të pafund për të ndërtuar!

Kalojmë ne
mbi shkëmbinj të dalë nga toka e mbi
shkrepa,

mbi male të zhveshura me gurë të gjallë,

mbi male të tëra me gurë;

kërcasin me dhimbje, nën shkeljet tona të
pavëmendshme, ata

dhe nga kaosi i shpërndarjes së tyre
gjëmimin e heshtur të një kori dëgjojmë:

Na vini në mur!

Na vini në mur!

Lumenj ndijenjorë
derdhim e derdhim në detin e madh të gjuhës,
por goditemi dallgësh,

ETILIM MARI SI NE MAJESIT UNEM YK

dhe stërkalemi fjalësh,
që dalin të zemëruara si nga fundi i detit:
Na vini në strofa!
Na vini në rreshta!

I dëgjoni, more njerëz?

FILLIM MARSË NË MALËSI

Mbi peizazhet e djegura nga të ftohtët,
lulekumbullat e para.

Ç'guxim!

Pak naive por të pazhdukshme si vetë jeta,
shkrepëtima të bardha që shkarkojnë drejt
në zemër.

Seç këndova kot së koti,

pastaj dola të shoh piktorët

si afrohen ngadalë mos verbohen sysh
nga lulet-pikime të shpejta saldatrësh.

KY MËNGJES I MADH

Hapa sytë dhe kur pashë se kisha lindur
në ty,
dola nga lëkura e ëndrrës dhe preka tokën.
Gjithçka ishte e vërtetë.

Atëherë zbrita me vrap nëpër thellësitë e
këngëve të heronjve,
gjer në themelet e historisë njerëzore;
të rënët ishin ende gjallë
të prisnin.

I ngrita gjer këtu dhe u lava sytë në krojet
e tu,
ata u kthyen të gjithë në statuja.

Por, tani, për të të lënë në breza
s'mjafton veç rënia.